

Stavanger BASE Klubb

Samtale med Vibeke Knutsson

Desember 2006.

(Leder i Stavanger BASE Klubb)

Vibeke er en svært erfaren basehopper. Hun leder Stavanger BASE Klubb, noe hun også har gjort en periode for noen år tilbake. Stavanger BASE Klubb organiserer et omfattende sikkerhetsopplegg i Kjerag. Vibeke var utsatt for en base-ulykke for et par år siden. Da knuste hun ankelen. Hun hopper fortsatt base, men har problemer med lange fjellturer.

SBK, Stavangermiljøet

Vi består av 10-12 ganske aktive, fire av oss er ansvarlige i forbindelse med organisering av hopping i Kjerag. Det er min andre periode som leder for klubben. Klubben har et stort organisatorisk tilbud i Lysebotn. Her driver vi et klubblokale, kjører hoppere fra Lysebotn og opp til stien (som er temmelig utilgjengelig fra Lysebotn) inn til Kjeragplataået, vi har båtskyss fra landingsstedet på Geitaneset, og instruktørvirksomhet for nye hoppere. Elin Gripen har ansvaret for instruktørvirksomheten. Det kommer 1 – 2 nye hoppere til klubben i året.

I klubben møtes vi ca.en gang i måneden på en pub i Stavanger. Det rekrutteres 1-2 nye hoppere i sesongen. Men det tar ikke av slik som før med all slags hopping. Vi var kanskje litt gærne, da hoppet vi fra alt som var høyt nok. De nye nå er mye mer forsiktige enn hva vi var. De som har holdt på en stund, er med fortsatt. Derfor er det mindre ureglementert hopping, for det er gjerne de nye som driver med dette. SBK er et sosialt miljø med gode vennskap.

Kjerag

Sikkerhetsopplegget i Kjerag går svært bra. Vi har instruktør hele sommeren. Alle som kommer blir registrert. Vi kurser folk med mindre enn 15 hopp: vi beskriver og forklarer veggene og fjellet for deltakerne, vi går opp landingsområdet på Geitaneset. Før visste vi mindre om hvem som var nye når de kom. Dette er lettere nå. Noen er fortsatt umodne. Disse kontrollerer vi nå. Men det er først og fremst pendulatoren, som har revolusjonert sikkerhetsopplegget i Kjerag. Pendulatoren er en svært enkel innretning: en plattform i et tre med to tau, som vi øver avhopp fra. Når folk hopper fra denne plattformen, er det veldig lett å luke ut de uerfarne hopperne, for de satser feil i avspranget. De luker vi derfor ut og kurser dem i avhopp, for dette er det mest kritiske punktet i et basehopp.

De siste årene har Stavanger BASE Klubb hatt kontroll på både bil (for å komme seg opp til stien) og båt (for å komme seg tilbake fra Geitaneset til Lysebotn). Det var den tidligere eieren av campingplassen, som hadde dette før, vi lånte bare båten. Men bilen hadde vi ingen

kontroll med. Da ante vi ikke hvem som tok seg opp til stien inn til Kjerag. For å komme til stien, er vi avhengige av bilskys. Men nå kontrollerer vi bilen, og da kan vi hindre folk, som ikke er skikket til basehopp, å få tilgang til fjellet. Men vi kan ikke luke ut alle ulykker. Sesongen 2006 var det 1 ulykke med redningsaksjon, og det var få skader. Så det var veldig bra.

Antall hopp i Kjerag har stabilisert seg på ca. 2.500 i sesongen med 200 besøkende basehoppere i denne perioden. I 2006 var det flere nordmenn enn tidligere.

Sportslig

Folk er blitt bedre til å marsje og kommer seg nå lenger bort fra fjellet. Mange bruker marsj-bukser, ikke så mange bruker vingedress. Men det er mange lavtrekk. Det er ikke mange splithopp (der man følger landskapet i fritt-fall-delen), men topografien, landskapet, inviterer heller ikke til det.

Hoppsteder

Vi hopper jo mest i Kjerag, men vi drar ellers til Gilja, Dirdal, Madland, Stavtjønn og Oltesvik. Klubben skal til Sveits i påsken 2007. Men det er mye mindre ureglementert hopping fra kraner og broer og sånn. Vi hoppet jo ofte om natten før. Det skjer ikke så mye lenger, og da lurte jeg på om det er vi som har vært med en stund som hindrer dette? Ellers er vi jo gode venner da, og alle er jo med på alt.

Skade

Da jeg skadet meg, tenkte jeg: var det verdt det? For jeg blir nok aldri bra. Jeg kan bruke foten, men halter og det går seint. Jeg burde ikke ha tatt den sjansen jeg tok. Men jeg synes det var verdt det, for jeg har hatt 10 fantastiske år! Karina gjorde jo det samme. (Norsk profesjonell basehopper, som stort sett har hoppet i utlandet, og som ble svært skadet 2006. Red. kommentar.) Jeg sitter absolutt ikke og depper for ting som er gjort. Jeg ser framover og trener meg opp. Og så har jeg kjøpt kajakk, og har padlet siden. Da får jeg bruke kroppen utendørs, for en eller annen form for friluftsliv er viktig.